

Csillagrét tündéréi

*Százszorszép és a
szenzációs színdarab*

Kate Bloom és Emma Pack

Csillagrét

tündérei

*Százszorszép
és a szenzációs színdarab*

Kate Bloom és Emma Pack

Tündértan

*Csillagrét lankáin tünde lények
Füvek közt röpdösve éldéglnek,
Sürögve-forogva, szorgoskodva,
Tündérport szórnak a virágokra.*

*A tündérkének az minden vágya,
Hogy valóra váljon a gyermekek álma.
De ember nem láthatja, mikor bűvöl ő,
Mert azt tiltja Pitypang, az Elbűvölő.*

*Ha a tündér meghall egy „bárcsak”-ot,
Egy röpke pillanatig vár csak ott.
Majd királynőjétől kér rá engedélyt,
S hipp-hopp teljesül, mit az apróság remélt.*

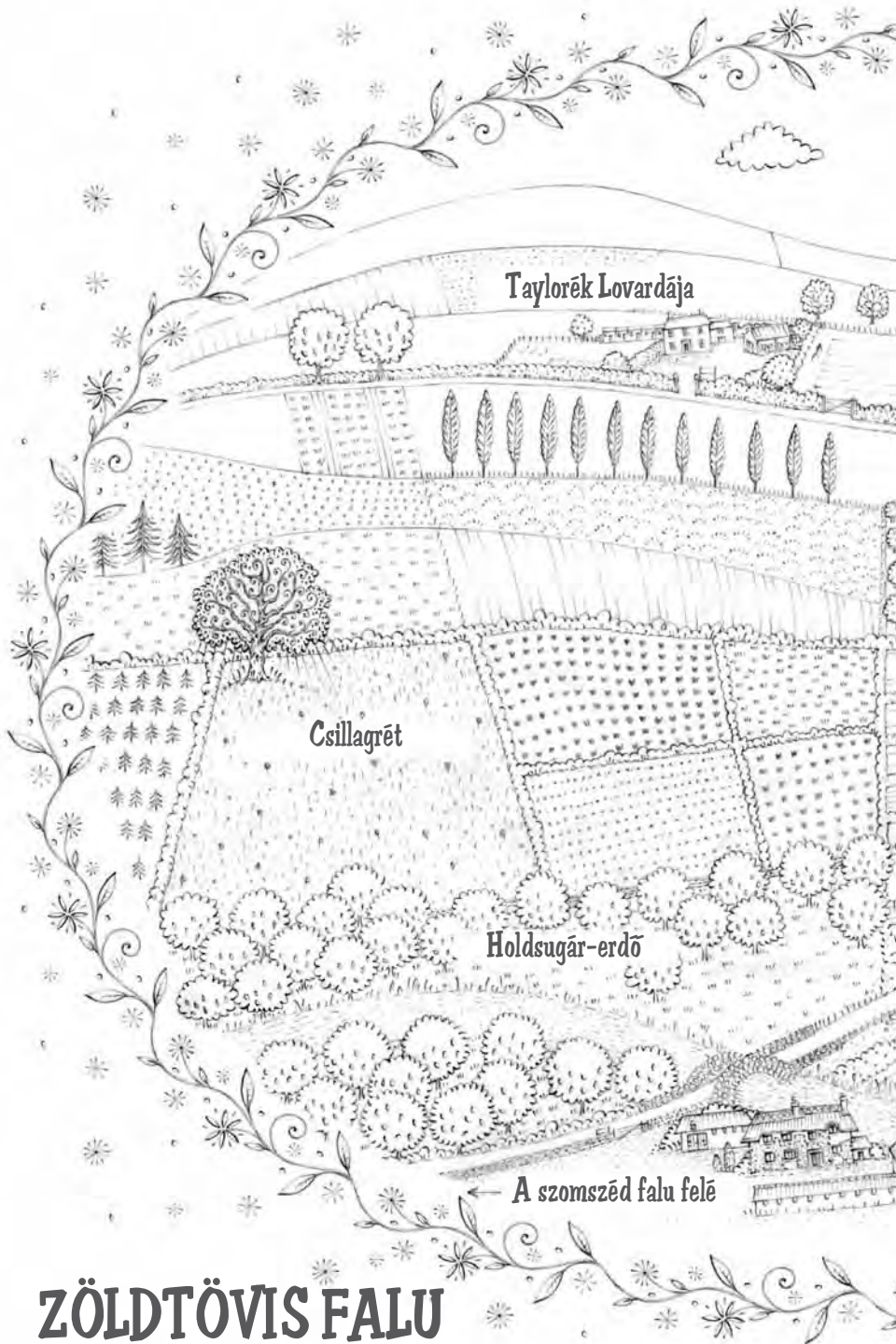

Ha szól Pitypang királynő: „Úgy legyen!”,
Varázspálcájukon fénylő por terem,
S e csodás csillámot szórva szertesztél
Teljesítik, mit a gyermek kérve kért.

Ha a közeledben tündér rejtezik,
Mondd ki vágyad, s hamarosan válasz érkezik!
Csiribi és csiribá – valóság az álom,
Tündérbűbáj száll feléd apró lepkeszárnyon.

A tündérek kedvelik e titkos küldetést,
Pedig a vágy, óhaj, sóhaj bizony nem kevés!
Így ha egyszer búslakodsz vagy magány keserít,
Szólítsd te is Csillagrét kedves tündéreit!

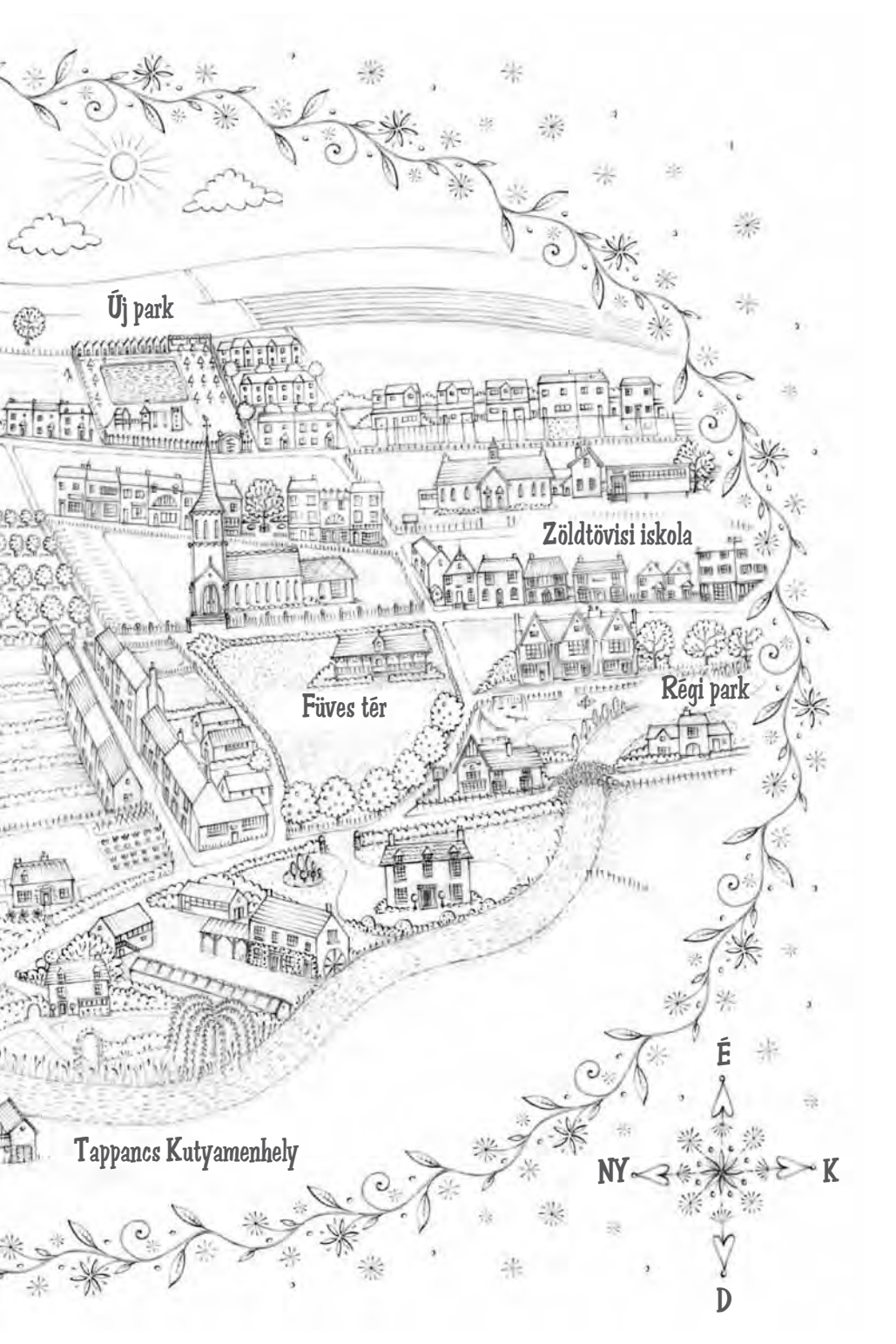
Taylorék Lovardája

Csillagrét

Holdsugár-erdő

← A szomszéd falu felé

ZÖLDTÖVIS FALU

Új park

Zöldtövisi iskola

Füves tér

Régi park

Tappancs Kutymenhely

Első fejezet

Százszorszép Csillagrét fölött lebegett, és az utolsó simításokat végezte a tervén. Kis idő múlva berakta a hátizsákjába a tollnak használt ágacskát és a levelet, amelyre rajzolt, fénylő sárga szárnyával csapott egyet, és gyors bukfencet vetett a levegőben.

– Százszorszép! Úgy festesz, mint egy aranyló fénycsóva! – szólalt meg egy csilingelő hangocska.

– Rózsa! – mosolygott Százszorszép a barát-nőjére.

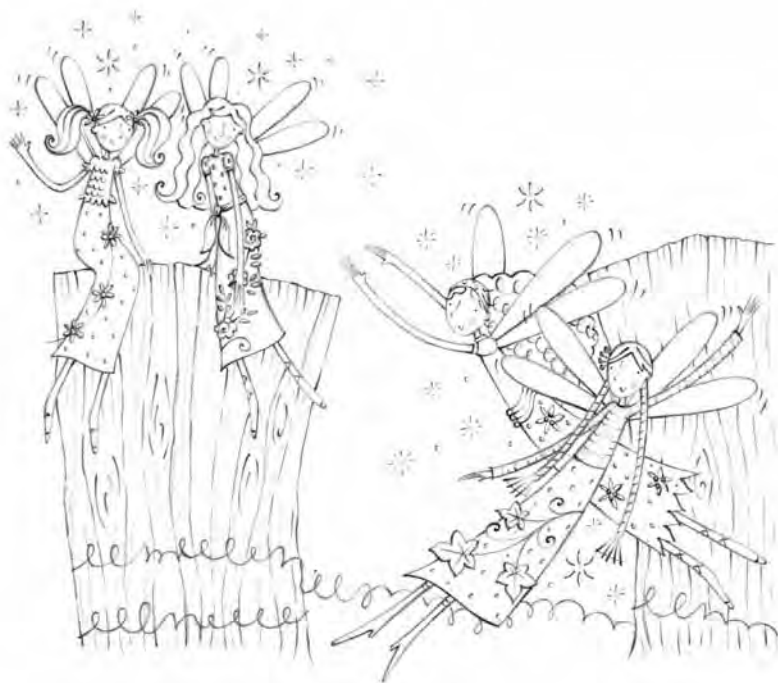
– Azóta próbállak elcsípni, mióta úgy eltűntél Pitypang királynő gyűléséről – mondta Rózsa. Hosszú barna haja a derekáig ért. A szárnyai babarózsaszínűek voltak, és rózsaszirmokból készült ruhácskát viselt.

– Ne haragudj! – mentegetőzött derűsen Szákszorszép. – De annyira felvillanyozott, hogy Pitypang királynő karnevált szervez a tölgyfa ezredik születésnapjának tiszteletére! Fantasztikus lesz! Mindannyian gyönyörű jelmezt és álarcot fogunk viselni. Csak úgy hemzsegnek a fejekben az ötletek! Nem férek a bőrömbé!

– Nincs véletlenül pár felesleges ötleted? – kérdezte Rózsa. – Jól jönne néhány a versenyhez!

Szákszorszép felkacagott. Rózsa kiváló költő volt, és a királynő megkérte, írjon egy különleges karneváli verset. A két tündér egymásba fűzte a karját, és leereszkedett a Zöldtövis faluhoz vezető keskeny utat szegélyező kerítésre. Egy kék és egy zöld villanással két másik tündér emelkedett ki egy csomó ibolya közül.

– Harangvirág! Borostyán! – kiáltotta boldogan Százszorszép. – Hát nem csodálatos, hogy születésnap karnevál lesz?

– De igen! – helyeselt Harangvirág, kecsesen mozgatva tündöklő halványkék szárnyát. Leszállt Rózsa mellé, és végigsimított harangvirág-szirnos szoknyácskáján.

– El sem tudom hinni, hogy a tölgy már ezeréves lesz! – lelkendezett Borostyán, miközben csillogó zöld szárnyával verdesve barátnői előtt lebegett. – Ez bizony különleges ünnepséget érdemel!

A tölgy volt a tündérek úrnőjének, Pitypang királynőnek az otthona. A királynő adott engedélyt a tündéreknek, hogy teljesítsék az emberek kívánságait, így segítsenek nekik. A hatalmas fa Csillagrét sarkában állt, Zöldtövis falu határában.

– Segítesz elkészíteni a jelmezeinket, Harangvirág? – kérdezte Rózsa.

– Ezer örömmel! – válaszolta a tündérlány. Remek kézügyessége volt, és folyton szép virágszirmokat meg az emberek által elszórt csillogó limlomokat gyűjtött.

– Én pedig segíték megtervezni őket, ha akarsz – ajánlkozott Borostyán. Kiváló szervező volt, és mindig fantasztikus ötletei támadtak.

Százsorszép az ajkába harapott.

– Hát... köszönöm, Borostyán, de én már kigondoltam egy tervet a ruhámhoz.

– Komolyan? Le is rajzoltad? – kérdezte Borostyán, a válla mögé dobva egyik hosszú, vörös copfját.

Százsorszép elővett egy pici rajzot a hátizsákjából, a többiek pedig körbeállták, hogy megnézhessék.

Százszorszép ruhájának szűk, hosszú ujjá volt, karcsúra szabott dereka, csillogó szoknya hátul hosszú uszályban végződött. Tollek meg flitterek díszítették, és a tündér madárlarcot tervezett hozzá.

– Hát nem gyönyörű? – kérdezte Százszorszép.

A többiek meglepett pillantást váltottak.

– Biztos vagy benne, hogy tudsz majd repülni ilyen hosszú uszályal? – aggodalmaskodott Rózsa.

– Javasolhatok pár apró változtatást? – vetette fel tapintatosan Borostyán.

– Köszönöm, de semmi szükség rá! – felelte határozottan Százsorszép. – Pontosan olyan, amilyennek szeretném.

Harangvirág az ajkát harapdálva tanulmányozta Százsorszép cifra tervét.

– Szükségem lesz egy csomó csilli-villi díszre. Nincs belőlük elég a raktáramban.

– Majd mi segítünk neked keresni – jelentette ki Százsorszép. – Miért nem megyünk be Zöldtövisbe csillogó bigyókat gyűjteni? Az emberek mindig mindenféle érdekes dolgot hajigálnak szét.

– Remek ötlet! – lelkesedett Borostyán.

– Jól hangzik! – bólintott Rózsa.

Százsorszép és három barátnője a levegőbe emelkedett.

Százsorszép ment elől, magasan repült a falu álmos utcái és nádtetős házikói fölött. Mikor megbizonyosodtak arról, hogy senki sem látja őket, a tündérek leszálltak egy újságosbódé mellett álló kuka mögé.

– Gyakran találok itt csillogó dolgokat –
magyarázta Harangvirág.

A tündérek összegyűjtötték az összes édes-
ségespapírt, zacskót meg fóliafecnit, bedob-
ták a táskájukba, majd ismét felkerekedtek.

Ahogy az iskola felé repültek, daloló gyer-
mekek hangja szállt az ég felé.

– Jaj, de édes! Menjünk, nézzük meg őket!
– szölt Százsorszép izgatottan, és máris lefe-
lé vette az irányt.

– Ne menj túl közel az ablakhoz, Százsorszép! Még meglát valaki! – figyelmeztette Rózsza.

A tündérek egyik fontos törvénye, hogy az emberek nem láthatják meg őket. Pitypang királynő nagyon haragudott arra a tündérré, aki megszegte ezt a szabályt, még ha nem is szándékosan tette. A királynőnek különleges varázsport kellett szórnia az emberekre, hogy elfeledtesse velük, amit láttak.

Százsorszép bekukucskált az ablakon, és egy kislányt pillantott meg, akinek barna haja csillogó csatokkal volt eltűzve. Egyedül volt az öltözőben, szemét lehunyta, két ujját keresztbe téve tartotta.

– Kíváncsi lennék, vajon mit csinál! – kiáltott fel Százsorszép. – Úgy tűnik, mintha éppen kívánna valamit!

Egy pillanatig sem tétovázott, már repült is befelé a nyitott ablakon.

– Százsorszép! Várj! – suttogta Borostyán.

– Jaj, drágám, jobb lesz, ha mi is beme-
gyünk, és rajta tartjuk a szemünket! – monda
ta Harangvirág.

Százsorszép egyenesen a lány felé szágul-
dott, közben a szeme sarkából észrevette, hogy
Rózsa izgatottan hadonászik. Körbepillantott,
intett Rózsának, hogy minden rendben, ettől
aztán kis híján nekirepült a lánynak!

Százsorszép vadul csapkodott a szárnya-
ival, hogy megforduljon. Az egyik szárnya
azonban súrolta a kislány ruhaujját, sárga
tündérport szórva rá.

– Jaj, ne! – kiáltotta Borostyán.

A lány kinyitotta a szemét, éppen akkor,
amikor Százsorszép eltűnt az egyik fogason
lógó kalapban.

– Mi volt ez? – eszmélt fel a lány, és körbe-
nézett.

Borostyán, Rózsa és Harangvirág megköny-
nyebbülten sóhajtott fel.

– Hú, ez meleg helyzet volt! – suttogta Ha-
rangvirág, miközben becsusszant egy szom-
szédos kabát zsebébe.

Százsorszép kikukucskált a fejfedőből, és látta, amint egy másik kislány lép az öltözőbe.

– Emily, hát itt vagy! Sikerült lemosnod a festéket? – kérdezte. Barna, göndör haja volt, és barátságos, kerek arca, csillogó mogyoróbarna szemekkel.

Emily elmosolyodott.

– Szia, Fay! Nem egészen. Az egész cipőm olyan lett! Nem tudom elhinni, hogy ennyire ügyetlen vagyok!

– Szegénykém – sajnálkozott Fay. – De nem a te hibád! Te csak felajánlottad, hogy segítesz megfesteni a díszletet. Valaki más hagyta a festékes bödönt a padlón.

– Tudom – sóhajtott Emily. – Miért van az, hogy mindig balul sül el, amikor segíteni szeretnék?

– Talán, mert mindig úgy sietsz.

Emily bólintott.

– Anya azt mondja, gondolkoznom kéne, mielőtt cselekszem.

De ez bizony nagyon nehéz, amikor lelkesen segíteni akarsz – gondolta Százszorszép, a két lány beszélgetését hallgatva. Tudta, mit érez Emily.

– Különben is, miért bujkálsz itt? – kérdezte Fay. – Gyere, és nézd meg a díszletet, pompásan sikerült.

– Nem bujkálok – mondta Emily mosolyogva. – Csak ücsörgök, és a színdarabról gondolkodom. Szeretnék egy nagyobb szerepet kapni, ahelyett, hogy csak a kórusban énekelek.

– Ugye nem bánod, hogy én játszom a Gonosz Mostohát? – kérdezte óvatosan Fay.

– Persze hogy nem! Nagyon klassz leszel benne. Nekem Hófehérke szerepére fáj a fogam. Annyira meg akartam mutatni Lewin kisasszonynak, hogy meg tudom csinálni!

Százszorszép elérzékenyült, ahogy meghalotta, mennyire vágyik Emily a szerepre.

– Talán Lewin kisasszonynak szüksége volt rád a kórusban – szolt Fay. – Csodaszépen énekelsz. Egyébként is ijesztő lehet főszerepet játszani!

Emily nagyot sóhajtott.

– Igen, én is azt hiszem. Mégis... bárcsak...

Százsorszép apró szíve gyorsabban kezdett verni az izgalomtól. Hallotta Borostyán és Rózsa halk lélegzését, amint kikukucskálnak a kabátzsebből, és mohón előrehajolnak. Valami nagyon különleges dolog volt készülőben.

